

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Stalna služba u Opatiji
Opatija, M. Tita 4

Poslovni broj: P-1624/2023-24

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Rijeci, po sucu Mileni Ivančević, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Ane Filipović, iz Veprinca, Travičići 10, OIB: 80268826382, zastupana po punomoćnicima, odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Anita Vrkić i Iva Vrkić iz Rijeke, protiv tuženika Raiffeisenbank austria d.d., Zagreb, Magazinska cesta 69, OIB:53056966535, zastupani po punomoćnicima, odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Mađarić & Lui iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 26. kolovoza 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja Ive Vrkić, odvjetnice u Rijeci i punomoćnika tuženika Katje Rajačić, odvjetnice u Rijeci, temeljem odredbe temeljem odredbe 335 st. 4. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP), 28. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da su nišetne odredbe i dijelovi odredaba Ugovora o kreditu broj 628-50-2677718 sklopljenog između RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d. ZAGREB te FILIPOVIĆ ANE kao Korisnika kredita i Davatelja osiguranja kojeg su ugovorne strane zaključile dana 23.02.2005.g. solemniziranog po javnom bilježniku Vesni Ćuzela iz Rijeke, br. OU-363/05 dana 24.02.2005.g.: - u dijelu u kojem je ugovorena otplata kredita i obveza iz kredita uz korištenje valutne klauzule vezane za valutu švicarski franak – CHF; - u članku 3 pod naslovom Naknada u dijelu u kojem je navedeno da naknada iznosi 3,30 % od iznosa kredita, jednokratno, te da se naplaćuje prilikom prvog korištenja kredita.

II. Nalaže se tuženiku da tužiteljici isplati:

iznos od 1.223,99 € zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na pojedine iznose kako slijedi: na iznos od 1,81 € od 24.1.2009 do isplate

, na iznos od 4,36 € od 27.2.2009 do isplate,

na iznos od 5,51 € od 28.3.2009 do isplate,
na iznos od 2,37 € od 1.4.2009 do isplate,
na iznos od 2,99 € od 3.6.2009 do isplate,
na iznos od 1,75 € od 14.1.2010 do isplate,
na iznos od 5,88 € od 1.2.2010 do isplate,
na iznos od 4,93 € od 1.3.2010 do isplate,
na iznos od 10,55 € od 16.4.2010 do isplate,
na iznos od 9,48 € od 28.5.2010 do isplate,
na iznos od 11,56 € od 24.6.2010 do isplate,
na iznos od 29,51 € od 22.7.2010 do isplate,
na iznos od 25,82 € od 7.8.2010 do isplate,
na iznos od 37,11 € od 22.9.2010 do isplate
, na iznos od 33,21 € od 22.10.2010 do isplate
, na iznos od 26,93 € od 18.11.2010 do isplate,
na iznos od 40,17 € od 22.12.2010 do isplate,
na iznos od 57,02 € od 21.1.2011 do isplate,
na iznos od 45,09 € od 26.2.2011 do isplate,
na iznos od 49,27 € od 29.3.2011 do isplate,
na iznos od 43,95 € od 13.4.2011 do isplate,
na iznos od 44,91 € od 20.5.2011 do isplate,
na iznos od 67,49 € od 28.6.2011 do isplate,
na iznos od 69,69 € od 29.7.2011 do isplate,
na iznos od 88,56 € od 17.8.2011 do isplate,
na iznos od 78,87 € od 28.9.2011 do isplate,
na iznos od 68,26 € od 25.10.2011 do isplate,
na iznos od 67,12 € od 23.11.2011 do isplate,

na iznos od 66,30 € od 16.12.2011 do isplate

na iznos od 71,37 € od 13.1.2012 do isplate,

na iznos od 75,78 € od 9.2.2012 do isplate,

na iznos od 76,37 € od 5.4.2012 do isplate,

po stopi od 14% godišnje do 30.06.2011.g., po stopi od 12% godišnje od 01.07.2011.g. do 31.07.2015.g., a od 1.08.2015.g. sa zateznim kamatama po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3% poena, a od 01. siječnja 2023.g. do isplate za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

-iznos od 580,17 € zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na navedeni iznos počev od 26. veljače 2005.g. pa do isplate; po stopi od 15% godišnje do 31.12.2007.g., po stopi od 14% godišnje od 01.01.2008.g. do 30.06.2011.g., po stopi od 12% godišnje od 01.07.2011.g. do 31.07.2015.g.; od 1.08.2015.g. do 31.12.2022.g. sa zateznim kamatama po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3% poena, a od 01. siječnja 2023.g. do isplate za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana. III Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske odluke do isplate za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi parnični trošak u iznosu od 2.637,50 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja do isplate za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi, da je sa tuženikom zaključila ugovor o kreditu 23. veljače 2025. koji je vezan za valutnu klauzulu u CHF i promjenjivom kamatnom stopom prema odluci banke, kredit je podigla radi kupnje vozila i na rok otplate od 7 godina, predmetni kredit zatvoren je 4. travnja 2012. Tužiteljica navodi da je banka ponudila jedino zaključenje ugovora vezan za valutu CHF, ističući da je to najpovoljniji kredit za tužiteljicu, međutim, u odredbama ugovora nije bilo vidljivo kako će se mijenjati kamatna stopa i tečaj, da su takve odredbe ništetne jer je tužiteljica vratila znatno veći novčani iznos što je protivno odredbi članka 7. Zakona o obveznim odnosima (ZOO-a) koji propisuje načelo jednake vrijednosti činidbi, i kako bi se spriječile povrede ovog načela da je zakonodavac 1993. godine dopustio ugovaranje valutne klauzule (današnji članka 22. ZOO-a, ondašnji članak 395. ZOO-a) da je i presudom Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. pravomoćno odlučeno o kolektivnoj tužbi Potrošač, utvrđena je ništetnost odredbe kojom je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF, da je radi povrede ništetne odredbe koja se odnosi na valutnu klauzulu tuženik tužiteljici nezakonito naplatio i naknadu za obradu kredita u visini od 580,17 eura, pa kao posljedicu ništetnosti potražuje isplatu koju je preplatila, i zadržava pravo precizirati tužbeni zahtjev nakon provedenog financijskog vještačenja. Tužiteljica uz tužbu dostavlja ugovor o kreditu (list 14-20 spisa), otplatni plan (list 22-25 spisa) informativni izračun otplatnog plana (list 25-28 spisa), preslike naloga za isplatu kredita (list 28-73 spisa). U odgovoru na tužbu tuženik čini nespornim da je zaključen ugovor o kreditu 23. Veljače 2025. Kojim je tuženik stavio tužiteljici na raspolaganje iznos kredita kunske protuvrijednosti CHF 27.160,00 da je ugovorena redovna kamata 5,85 % godišnje, promjenjiva, u skladu sa odlukom banke i vezano za valutu CHF. Oспорava da bi ugovorena valuta bila nepoštena i nedopuštena pa kao takva ništetna. Tuženik navodi da promjena tečaja strane valute ni na koji način nije predviđena, niti je tuženik mogao procijeniti kretanje tečaja CHF kao niti bilo koje druge strane valute a da je tužiteljica preuzela valutni rizik s obzirom da ugovaranje valutne klauzule utječe na financijski položaj korisnika kredita jer se kunska protuvrijednost anuiteta mijenja po ovisnosti o kretanju tečaja valute u kojem je ugovorena a da je tužiteljica bila upozorena o svim okolnostima i rizicima valutne klauzule, ističe prigovor zastare tražbine jer da takve tražbine zastarijevaju od 3 godine do dospelosti svakog pojedinog davanja. Što se tiče obrade kredita da je u članku 3. Ugovora, ugovorena naknada od 3,30 % od iznosa kredita jednokratno i naplaćuje se prilikom prvog korištenja kredita, da je odredba jasna, lako uočljiva i razumljiva, da je tužiteljica razumijevanje svega prihvatila i potvrdila kod javnog bilježnika, kao povjerenika suda prilikom solemizacije ugovora.

2. Tužiteljica po punomoćniku u podnesku od 9. listopada 2023. navodi, da nije sporna mogućnost ugovaranja valutne klauzule, sporan je način na koji je tuženik istu ugovorio. Tužiteljica navodi da tu tuženik pogrešno tvrdi da je bila upozorena o svim okolnostima i rizicima valutne klauzule, da predmetna odredba nije bila lako razumljiva prosječnom potrošaču pa da nije mogla procijeniti rizik koji je sklapanjem ugovora sa tom ugovornom odredbom preuzela jer nije mogla znati ekonomske posljedice koje će iz tog ugovora proizaći vezano za obim njezinih obveza a naročito vezano za iznos zaduženja za čitavo vrijeme trajanja ugovora o kreditu. Tužiteljica navodi da su takve ništetne odluke utvrđene i odlukom Visokog trgovačkog suda poslovni broj PŽ-6632/17 a da se odluke iz te presude primjenjuju i u ovoj individualnoj parnici a da je i sam tuženik bio stranka u tom kolektivnom sporu, osporava prigovor zastare kao neosnovan jer da tužba podnesena povodom zaštite kolektivnog interesa i prava predstavlja radnju vjerovnika sukladno članku 241. ZOO/05 odnosno podnošenjem iste dolazi do prekida zastare(odluka VSRH, Rev-2245/17). U odnosu na navode tuženika glede odredbe koja se odnosi na troškove obrade kredita tzv. ulazna naknada tužiteljica navodi, da je tuženik postupao nesavjesno i nepošteno jer je u dijelu članka 3. Ugovora o kreditu nametnuo odredbu kojom je ugovoreno da će tuženik jednokratno naplatiti tužiteljici naknadu od 3,30 % iznosa prilikom prvog korištenja kredita, da je takva odredba neodređena i neodrediva jer da tužiteljica nije upoznata sa parametrima temeljem kojih će se ta naknada zaračunavati a troškovi kredita ne mogu se prebaciti na tužiteljicu, izuzev otplate kredita i pripadajućih kamata, da se ni o ovoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, da tuženik nije izvijestio tužiteljicu objektivno koji su to troškovi koji ulaze u predmetnu naknadu odnosno koji su kriteriji za određivanje takve naknade, pa je ta odredba stoga nepoštena i ništetna. U dokaznom postupku saslušanja je tužiteljica kao stranka (list 184 spisa), provedeno je financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Tomislavu Prpić dipl. oec. sa zadaćom kao na listu 189-190 spisa, izvršen je uvid u nalaz i mišljenje vještaka (list 195-216 spis, sastavni dio je i tabelarni prikaz otplate kredita). Tužiteljica je sukladno nalazu i mišljenu vještaka precizirala tužbeni zahtjev kao u podnesku od 17. veljače 2026. U cijelosti je prihvatila nalaz i mišljenje, dok tuženik u podnesku od 18. Veljače 2026. Navodi da ne prigovara matematičkom izračunu, međutim da tužitelj i tuženik nikad nisu ugovorili fiksni tečaj, već srednji tečaj kreditora za CHF na dan dospijeća, protivu se ovakvoj zadaći vještaku, ustraje kod prigovora zastare tražbine.

3. Iz iskaza tužiteljice u bitnome proizlazi da je podigla kredit kod tuženika jer je kupovala vozilo u firmi Ark Mihelić d.o.o. koje vozilo je bilo potrebno za odlazak na posao i osobne potrebe jer je stanovala na Veprincu i putovala svaki dan na posao u Rijeku, Trgovačko društvo Ark Mihelić d.o.o. uputili su je kod tuženika podići kredit radi kupnje vozila, s obzirom da nije imala financijska sredstva osim putem kredit, kod tuženika su ponudili kredit koji je vezan za valutu CHF jer je mogla podići takav kredit i prema izračunu rata je iznosila 1.800,00 kuna , nije bilo navedeno kako će se

mijenjati rata kredita radi promjene tečaja, njezina plaća je iznosila 3 tisuće kuna, ali je rata kredita nakon kratkog vremena narasla na 2.800,00 kuna, sjeća se da su u banci govorili da je CHF sigurna valuta i da ona ne treba brinuti, osjeća se oštećeno a što se tiče naknade kredita gospođa u banci joj je kazala da to tako treba biti, bila je svjesna da se rata može promijeniti ali ne tako drastično, i naknada za obradu kredita bila je vezana za valutu CHF.

4. Uvidom u nalaz i mišljenje sudskog vještaka vještak navodi da u razdoblju otplate kredita da pod pretpostavkom da se tečaj CHF nije mijenjao tužiteljica je preplatila 1.223,99 eura sve kao u tablici 5 u razdoblju otplate kredita pod pretpostavkom da se tečaj CHF nije mijenjao tužiteljica je platila manje na ime tečajne razlike 669,92 eura tablica 6a s osnove naknade za obradu kredita plaćen je iznos od 580, 17 eura.

5. Sud je stava, da ne bi bio osnovan prigovor tuženika da u ovom ugovornom odnosu tužitelj nije dokazao status potrošača. Prema odredbi čl. 5 st. 1 t. 15 Zakona o zaštiti potrošača (ZZP-a,) potrošač je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, a uvidom u Ugovor o kreditu, koji su zaključile parnične stranke, sud utvrđuje, da je kredit stambeni, što proizlazi i iz iskaza tužitelja kao stranke, tužitelj je vjerno iskazivala pred sudom iz kojeg razloga se odlučio za podizanje predmetnog kredita kod tuženika, sud vjeruje iskazu tužitelja, jer je potkrijepljen i materijalnom dokumentacijom u spisu, pa prigovor tuženika sud cijeni paušalnim i ničim dokazanim. Sud dalje utvrđuje, uvidom u naprijed cit., materijalnu dokumentaciju i cijeneći iskaz tužitelja uvjerljivim i istinitim, da je tuženik sačinio Ugovor kao trgovac u smislu odredbe čl. 3 st. 1 t. 8 Zakona o zaštiti potrošača (ZZP) i isti je zaključio sa tužiteljem kao potrošačem u smislu čl. 3 st. 1 t. 4 ZZP-a, dakle, radi se o unaprijed formuliranom ugovoru u kojem nisu naznačeni egzaktni parametri za izračun kamate, tečaja i mjesečne rate, jer, iz ugovora nije vidljivo, da bi bila utvrđena metoda po kojoj se određuju parametri za izračun visine kamate, pa je stoga tuženik na takav način tužitelju nametnuo ugovorne odredbe, unaprijed formulirane, što je dovelo u neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, te je tako bez pravnog osnova, tuženik stekao veći iznos radi preplaćene kamate zbog povećanja kamatne stope, nego što je to bilo prvobitno ugovoreno, o čemu se nije pojedinačno pregovaralo. Iz odluke Visokog trgovačkog suda RH, posl. br. Pž-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. radi zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača u postupku, koji je pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, posl. br. P-1401/2012 pokrenula udruga potrošač, protiv 8 hrvatskih banaka, među kojima je i tuženik, pravomoćno je utvrđeno, da su odredbe o promjenjivosti stope redovnih kamata potrošačkih ugovora o kreditu sklopljenih u razdoblju od 1. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. nepoštene, pa prema tome i ništetne a prema odredbi čl. 49 st. 1 ZZP-a (NN 41/14, 110/05), ugovorna odredba o

kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom, ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Kroz primjenu odredbe čl. 322 st. 1 Zakona o obveznim odnosima (ZOO), ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo, dok odredba čl. 324 st. 1 ZOO-a, normira, da ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači ništetnost cijelog ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila ni uvjet ugovora ni odlučujuća ponuda zbog koje je ugovor sklopljen.

6. Tužiteljica se u ovoj parnici poziva na odredbu čl. 502.c ZPP-a, što je po stavu ovog suda osnovano, jer odredba čl. 502.c ZPP-a normira, da fizičke i pravne osobe mogu se u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502.a st. 1 ZPP-a, za zaštitu kolektivnih interesa i prava, da su određenim postupanjem povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba, koje je tužitelj ovlašten štiti, u takvom slučaju sud će biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati, a pokretanje i vođenje postupka kolektivne zaštite ne sprječava osobu kojoj je postupanjem trgovca prouzročena šteta, da pokrene pred nadležnim sudom postupak za naplatu protiv osobe koja joj je nedopuštenim postupanjem prouzročila štetu, ili postupak za poništenje i utvrđenje ništetnosti ugovora, koji je sklopljen pod utjecajem nedopuštenog postupanja ili bilo koji drugi postupak kojim će zahtijevati ostvarenje prava koja joj pripadaju na temelju pravila o zaštiti potrošača. Osim toga i odredba čl. 118 ZZP-a, normira, da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz čl. 106 st. 1 ZZP-a u smislu postojanja povrede propisa iz čl. 106 st. 1 ZZP-a, obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete, koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika. Tužiteljica potražuje preplaćeni iznos i s osnova tečajne razlike, a prema pravnom stajalištu VS RH u odluci Rev-2221/2018 od 3. rujna 2019., banke su povrijedile kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditima, na način, da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF, a da prije zaključenja ili u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nisu kao trgovci potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti tijekom pregovora i u svezi zaključenja ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa su time banke postupale suprotno odredbama tada važećeg ZZP, kao i odredbama Zakona o obveznim odnosima, a prema odredbi čl. 83 ZZP-a, trgovac je u obvezi potrošaču dostaviti obavijest o financijskoj usluzi koja je predmet ugovora, opis osnovnih obilježja financijske usluge, ukupnu cijenu koju je potrošač dužan platiti za tu uslugu, naznaku da financijska usluga uključuje

financijske instrumente povezane sa posebnim rizikom koji proizlazi iz specifičnosti tog instrumenta, te, ako je potrebno naznaku da cijena ili rezultati financijske usluge ovise o promjenama na financijskom tržištu na koje trgovac nema utjecaja, naznaku da dosadašnja cijena i rezultati financijske usluge nisu pokazatelj buduće cijene i budućih rezultata te financijske usluge. Međutim, sve navedeno tuženik nije dokazao da je dostavio tužitelju, niti je predložio provođenje dokaza na te okolnosti, stoga je sud stava, da je tužitelj i u ovome dijelu dokazao osnovanost potraživanja. Po stavu suda, predmetni ugovor bio je opterećen sa bitno promjenjivim elementom, - valutnom klauzulom. Kroz primjenu odredbe čl. 22 st. 1 ZOO-a (NN 35/05), valutna klauzula je zaštita stvarne vrijednosti vjerovnikove novčane tražbine, odnosno, održavanje one vrijednosti kakva je postojala u trenutku zasnivanja ugovornog odnosa, kao i osiguranje ravnopravnosti stranaka i jednake vrijednosti ugovornih činidbi i održavanja ugovorne ravnoteže, a nikako narušavanje načela ekvivalentnosti činidbi, niti na štetu vjerovnika, niti na štetu dužnika, jer je cilj valutne klauzule zaštitni, a ne profitni, odnosno valutna klauzula ne može postati sredstvo remećenja ugovorne ravnoteže i remećenja ravnopravnosti stranaka. Prema odredbi čl. 52 ZZP-a, nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu ugovora i primjerenosti cijene poštene, ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uočljive, a što se "a contrario" zaključuje, da su nepoštene odredbe ugovora koje nisu lako razumljive i koje nisu uočljive, a odredba čl. 55 st. 1 ZZP-a, normira, da je nepoštena ugovorna odredba ništetna. Iz predmetnog ugovora o kreditu, nije bilo vidljivo kako će se mijenjati tečaj CHF, prilikom otplate kredita.

7. Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za financije, prihvatila je tužiteljica, sukladno istom specificiran je tzv., dok je tuženik isti paušalno osporio, ističe prigovor pravne prirode, na matematički izračun stanja duga nema primjedbi. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka, jer je vještak u cijelosti postupio po zadaći suda, tužiteljica je na ime tečajnih razlika preplatila iznos od 1.223,99 eur-a, a na ime naknade za obradu kredita tuženik je naplatio iznos od 580,17 Eur-a. Sud je tužiteljici dosudio traženi iznos naknade za obradu kredita, jer je sud stava, da je predmetna odredba protivna načelu savjesnosti i poštenja, jer nije bila transparentno ugovorena, da bi tužiteljica znala točne i razumljive kriterije i parametre izračuna, kao i sve ekonomske posljedice, takve odredbe, odnosno, nije znala, niti je mogla znati iz tako stipulirane odredbe, da li je naknada ekvivalent za uzvrat pružene usluge, o kojoj nije mogla pregovarati, jer je bila sadržana u tipskom ugovoru, na koji tužiteljica nije mogla utjecati, a kredit joj je bio neophodno potreban za kupnju vozila, radi putovanja na posao udaljen 20 km i za obiteljske potrebe.

8. Sud je tužiteljici na tako dosuđeni iznos dosudio i zakonsku zateznu kamatu od dospijeca svakog uplaćenog anuiteta do isplate, jer prema odredbi čl. 29 st. 1 Zakona o obveznim odnosima, dužnik koji zakasni sa ispunjenjem novčane obveze duuguje pored glavnice i zatezne kamate, visina kamatne stope regulirana je

odredbom čl. 29 st. 2 i 8 ZOO-a, a prema odredbi čl. 1115 ZOO-a, kada se vraća ono što je stečeno bez osnova, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezna kamata, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, inače od dana podnošenja zahtjeva.

9. Neosnovan je prigovor zastare koji ističe tuženik, jer prema objedinjenom pravnom shvaćanju na sjednici građanskog odjela Vrhovnog suda RH od 1. ožujka 2022., zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva, prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz čl. 323 st. 1 ZOO/05 (čl. 104 st. 1 ZOO/91), kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinju teći od dana pravomoćnosti sudske odluke, kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora. Prema odredbi čl. 225 ZOO-a, tražbine zastarijevaju za 5 godina, ako zakonom nije određen kakav drugi rok zastare. Prema pravnom shvaćanju VSRH u odluci Rev-2245/2017 pokretanjem parničnih postupaka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača, dovodi se do prekida zastare sukladno čl. 241 ZOO-a i zastarni rok kod individualnih restitucijskih zahtjeva počinje ponovo teći u trenutku kada ta odluka postane pravomoćna. Presudom VTS-a, PŽ-6632/2017 od 14.6.2018 potvrđena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu P-1401/12 od 4.7.2013, u djelu povrede kolektivnih interesa i prava potrošača za ugovorenu valutu, uz koju je vezana glavnica švicarski franak (valutna klauzula), stoga za ovo potraživanje ne bi bio osnovan prigovor zastare, jer je tužba podnesena 8.6.2023., dakle u okviru zastarnog roka od 5 godina.

10. Na temelju svega iznesenog sud je presudio kao u izreci.

11. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi iz čl. 154. St. 1. i 155 ZPP-a. Sud je priznao trošak tužiteljici prema troškovniku na listu 238 spisa i to trošak za sastav tužbe po punomoćniku odvjetniku 200,00 eura Tar. Br. 7/1 tarife, trošak sastava 3 obrazložena podneska svaki podnesak 200,00 eura Tar. Br. 8/1 tarife (podnesak od 3.3.2026, 7.2.2026, 9.10.2023), dva podnesak po punomoćniku odvjetniku Tar. Br. 8/2 tarife svaki podnesak 100,00 eura (podnesak od 6.3.2025. i 27.9.2023.), trošak pristupa na tri ročišta po punomoćniku odvjetniku Tar. Br. 9/1 tarife, svako ročište 200,00 eura (ročište 26.8.2026, 4.11.2025, 3.7.2025.) trošak pristupa na ročište za objavu presude po punomoćniku odvjetniku 100,00 eura Tar. Br. 9/3 tarife, sve uvećano za 25 % PDV-a Tar. Br. 46 tarife za iznos od 425,00 eura trošak za provedeno vještačenje 400,00 eura, trošak preliminarog vještačenja Tar. br. 32 tarife 112,50 eura što ukupno iznosi 2.637,50 eura. Sud je priznao tužitelju na tako dosuđeni trošak zakonsku zateznu kamatu temeljem odredbe čl. 151., st. 3. ZPP-a i čl. 30. st. 3. Ovršnog zakona.

U Opatiji, 28. rujna 2026.

Sudac:

Milena Ivančević

Dokument je elektronički potpisan: Milena Ivančević Vrijeme potpisivanja: 28-09-2026 15:01:52	DN: C=HR O=OPĆINSKI SUD U RIJECI 2.5.4.97=#0C1156415448522D3534353636333834363331 OU=Signature S=Ivančević G=Milena CN=Milena Ivančević
---	--

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana. Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a, osim zbog povrede iz čl. 354. st. 2. t.3. ZPP-a. Žalba izjavljena protiv ovog rješenja odgađa ovrhu.

DNA:

-pun. tužitelja
-pun. tuženiku

Broj zapisa: **9-3088d-cbd39**

Kontrolni broj: **03a11-f4387-3da34**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Milena Ivančević, O=OPĆINSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.